

какъ да сѧ приближѧтъ ѣднѧти при
 дрѹгити. Послѣ Ісраїльтанити набли-
 жѧли при червѣното морѣ, дѣто тѧмъ
 Мѡѷсѣй, като прострѣлъ раkāта си на
 морѣто, дѣто въ неѧ держѧлъ жѣза-
 латъ, разстѧпиласѧ водѧта на двѣ стѣ-
 ны, и Ісраїльтанити премѧнали по мо-
 рѣто междѹ надвѣсиньти воднь стѣнь,
 лѣвата и дѣсната, и краkāта имъ сѧ
 ни намѡкрили. Тогѧва Ѳгѷптанити
 като варвѣли слѣдъ тѣхъ да ги гѡнатъ,
 ни сапикасали, чи варвѣли по дѧното
 морскѡе. Бѡгъ, дѣто тѡй глѣдѧлъ
 иъз ѡгненньатъ и ѡблачньатъ стѡлпъ,
 дѧлъ залисъ и стрѡхъ на Ѳгѷпетската
 войскѧ и колесницьти (кочіити) Фа-
 раѡновы подгѡнилъ сасъ твѧрди голѣма
 барзинѧ. Тогѧсъ Ѳгѷптанити извъ-
 кали сасъ голѣмъ глѧсъ: нека бѣгамы,
 защѡ Гѡсподь помѧга на Ісраїльтанити
 прѡтивъ насъ. Междѹ товѧ Мѡѷсѣй
 прострѣлъ раkāта си сасъ жѣзалатъ, и
 оѹдѧрилъ пакъ по морѣто, и водѧта
 сѧ ѡбѧрнала въ ѣстѣственното си своѣ
 течѣнїе, и Фараѡна вѣднѡ сасъ сѧчко-
 то негѡво вѡинство такѧ го покрѷла,
 щѡто ни ѣдинъ челоувѣкъ ни ѡстѧналъ
 ѡ Ѳгѷптанити.